

Četrtek, 17. november 2011

Podpora EU Mednarodnemu kazenskemu sodišču

P7_TA(2011)0507

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 17. novembra 2011 o podpori EU Mednarodnemu kazenskemu sodišču: soočanje z izzivi in reševanje težav (2011/2109(INI))

(2013/C 153 E/13)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča, ki je začel veljati 1. julija 2002,
- ob upoštevanju Konvencije o preprečevanju in kaznovanju zločina genocida, ki je začela veljati 12. januarja 1951,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Mednarodnem kazenskem sodišču, zlasti tistih z dne 19. novembra 1998 ⁽¹⁾, 18. januarja 2001 ⁽²⁾, 28. februarja 2002 ⁽³⁾, 26. septembra 2002 ⁽⁴⁾ in 19. maja 2010 ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu, od katerih je zadnja z dne 16. decembra 2010 ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Skupnega stališča Sveta št. 2003/444/SZVP z dne 16. junija 2003 o Mednarodnem kazenskem sodišču ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta št. 2011/168/SZVP z dne 21. marca 2011 o Mednarodnem kazenskem sodišču ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju akcijskega načrta z dne 4. februarja 2004 in akcijskega načrta o spremljanju izvajanja Sklepa o Mednarodnem kazenskem sodišču z dne 12. julija 2011,
- ob upoštevanju sporazuma med Mednarodnim kazenskim sodiščem in Evropsko unijo o sodelovanju in pomoči ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju evropske varnostne strategije iz leta 2003 z naslovom "Varna Evropa v boljšem svetu", ki jo je Evropski svet sprejel 12. decembra 2003,
- ob upoštevanju stockholmskega programa za obdobje 2010–2014 z naslovom "Odprta in varna Evropa, ki služi državljanom in jih varuje" (december 2009) ⁽¹⁰⁾ in akcijskega načrta za uresničevanje stockholmskega programa (april 2010, (KOM(2010)0171)),
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2002/494/PNZ z dne 13. junija 2002 o vzpostavitvi evropske mreže kontaktnih točk v zvezi z osebami, odgovornimi za genocid, hudodelstva zoper človečnost in vojna hudodelstva ⁽¹¹⁾, in Sklepa Sveta 2003/335/PNZ z dne 8. maja 2003 o preiskavi in sodnem pregonu genocida, hudodelstev zoper človečnost in vojnih zločinov ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ UL C 379, 7.12.1998, str. 265.

⁽²⁾ UL C 262, 18.9.2001, str. 262.

⁽³⁾ UL C 293 E, 28.11.2002, str. 88.

⁽⁴⁾ UL C 273 E, 14.11.2003, str. 291.

⁽⁵⁾ UL C 161 E, 31.5.2011, str. 78.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0489.

⁽⁷⁾ UL L 150, 18.6.2003, str. 67.

⁽⁸⁾ UL L 76, 22.3.2011, str. 56.

⁽⁹⁾ UL L 115, 28.4.2006, str. 50.

⁽¹⁰⁾ UL C 115, 4.5.2010, str. 1.

⁽¹¹⁾ UL L 167, 26.6.2002, str. 1.

⁽¹²⁾ UL L 118, 14.5.2003, str. 12.

Četrtek, 17. november 2011

- ob upoštevanju resolucij Varnostnega sveta ZN 1593 (2005) o Sudanu/Darfurju in 1970 (2011) o Libiji,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenj Odbora za razvoj in Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A7-0368/2011),
- A. ker so pravičnost, pravna država in boj proti nekaznovanju stebri trajnostnega miru, saj zagotavljajo človekove pravice in temeljne svoboščine;
- B. ker je septembra 2011 Rimski statut ratificirala 117. država, vendar mora prizadevanje za to, da bi ga ratificirale vse države, ostati glavni cilj;
- C. ker univerzalni značaj pravosodja pomeni njegovo enotno uporabo brez izjem in dvojnih meril; ker osebe, odgovorne za genocid, zločine proti človeštvu, zunajsodne usmrtitve, vojne zločine, mučenje, množična posilstva ali prisilna izginotja, ne smejo nikjer na svetu najti varnega zatočišča,
- D. ker mora biti pravosodje nepogrešljiv element pri podpiranju prizadevanj za mir in reševanje sporov;
- E. ker je ohranjanje neodvisnosti Mednarodnega kazenskega sodišča osrednjega pomena ne le za zagotavljanje njegove popolne učinkovitosti, temveč tudi za spodbujanje univerzalnosti Rimskega statuta;
- F. ker je Mednarodno kazensko sodišče prvo stalno mednarodno sodno telo, ki lahko sodi posameznikom za genocid, zločine proti človeštvu in vojne zločine ter tako odločilno prispeva k spoštovanju človekovih pravic in mednarodnemu pravu z bojem proti nekaznovanju, igra pomembno vlogo pri odvrčanju od kršitev ter jasno sporoča, da je nekaznovanje teh zločinov nedopustno;
- G. ker je zasledovanje "interesa pravičnosti" ne glede na politične pomisleke (člen 53 Rimskega statuta) temeljno načelo sodišča; ker Mednarodno kazensko sodišče pomembno prispeva h krepitvi mednarodne pravičnosti in s tem k varnosti, pravičnosti in pravni državi, ohranjanju miru in krepitvi mednarodne varnosti;
- H. ker je Mednarodno kazensko sodišče pristojno za kazniva dejanja, storjena po začetku veljavnosti Rimskega statuta 1. julija 2002;
- I. ker v skladu s preambulo Rimskega statuta ter z načelom dopolnjevanja Mednarodno kazensko sodišče ukrepa le v primerih, ko nacionalna sodišča ne morejo ali ne želijo izvajati verodostojnih sojenj, zato so države pogodbenice še vedno prvenstveno odgovorne za pregon vojnih zločinov, zločinov zoper človeštvo in genocida; ker je sodelovanje med državami pogodbenicami Rimskega statuta in sodelovanje z regionalnimi organizacijami izjemnega pomena, zlasti kadar je ogrožena sodna pristojnost sodišča;
- J. ker Mednarodno kazensko sodišče s svojo politiko "pozitivnega dopolnjevanja" podpira nacionalna sodišča pri preiskovanju in sodnem pregonu vojnih zločinov;

Četrtek, 17. november 2011

- K. ker Mednarodno kazensko sodišče trenutno izvaja preiskave v sedmih državah (Uganda, Demokratična republika Kongo, regija Darfur v Sudanu, Centralnoafriška republika, Kenija, Libija in Slonokoščena obala) in je javno objavilo, da preučuje informacije o domnevnih kaznivih dejanjih, zagrešenih v več drugih državah; ker je dva primera (Darfur in Libija) sodišču predložil Varnostni svet Združenih narodov, tri primere (Uganda, Demokratična republika Kongo in Centralnoafriška republika) so mu predložile države pogodbenice same, v dveh primerih (Kenija in Slonokoščena obala) pa je tožilec začel postopek na lastno pobudo;
- L. ker je večina od sedemnajstih nalogov za prijetje, ki jih je izdalo Mednarodno kazensko sodišče, tudi za Josepha Konyja in druge voditelje Gospodove odporiške vojske v severni Ugandi, Bosca Ntagando v Demokratični republiki Kongo, Ahmeda Mohameda Haruna, Alija Mohameda Ali Abdelrahmana in predsednika Omarja Hasana Ahmada al Baširja v Sudanu ter Saifa al-Islama Gadafija in Abdulaha Al-Senusija v Libiji, še vedno neizvršenih;
- M. ker so pošteno sojenje, predpisan postopek in pravice žrtev temeljna načela sistema Rimskega statuta;
- N. ker je cilj sodišča vsestransko zagotavljanje pravic žrtev in prizadetih skupnosti ter poprava škode, med drugim s sodelovanjem, zaščito, pravnim zastopanjem in ozaveščanjem;
- O. ker sodišče pričam na podlagi struktur za varstvo prič omogoča sodelovanje v postopkih pred sodiščem;
- P. ker je Mednarodno kazensko sodišče zaradi sistema odškodnin žrtvam zločinov v sodni pristojnosti tega sodišča edinstvena sodna institucija na mednarodni ravni;
- Q. ker je uspešnost odškodninskih postopkov, ki so se začeli leta 2011, odvisna od prostovoljnih prispevkov donatorjev ter od pobiranja glob in zaplemb premoženja obsojenih oseb;
- R. ker mora sodišče obravnavati hitro rastoče število preiskav, primerov in predhodnih preiskav, medtem ko si nekatere države pogodbenice Rimskega statuta prizadevajo, da bi njegov proračun ostal nespremenjen ali se celo zmanjšal;
- S. ker so EU in njene države članice tesne zaveznice sodišča že od njegove ustanovitve, mu zagotavljajo politično, diplomatsko, finančno in logistično podporo, vključno s spodbujanjem vsesplošne uporabe Rimskega statuta in ohranjanjem njegove celovitosti, in varujejo ter krepijo njegovo neodvisnost;
- T. ker se je mogoče proti nekaznovanju boriti le, če bodo vse države pogodbenice v celoti sodelovale z Mednarodnim kazenskim sodiščem in če bodo tudi države, ki niso pogodbenice Rimskega statuta, pomagale sodišču;

Potreba po okrepitevi podpore sodišču s političnimi in diplomatskimi ukrepi

1. ponovno poudarja svojo polno podporo Mednarodnemu kazenskemu sodišču, Rinskemu statutu in sistemu mednarodnega kazenskega prava, katerih glavni cilj je boj proti nekaznovanju genocida, vojnih zločinov in zločinov proti človeštvu;
2. znova poudarja, da v celoti podpira urad tožilca, njegovo pristojnost, da sproži postopek na lastno pobudo, in napredek pri sprožanju novih preiskav;
3. poziva države pogodbenice in države, ki niso pogodbenice Rimskega statuta, naj ne izvajajo političnega pritiska na sodišče, da bi to ohranilo svojo neodvisnost ter zagotovilo pravičnost na podlagi prava, ne pa političnih motivov;

Četrtek, 17. november 2011

4. poudarja pomembnost načela univerzalnosti ter poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, države članice EU in Komisijo, naj si še naprej odločno prizadevajo za spodbujanje vseh držav po svetu k ratifikaciji Rimskega statuta, sporazuma o privilegijih in imunitetah Mednarodnega kazenskega sodišča ter nacionalnih izvedbenih predpisov;
5. pozdravlja dejstvo, da so EU in večina držav članic na konferenci v Kampali dale posebne obljube, in priporoča, naj jih pravočasno izpolnijo in o tem poročajo na naslednji skupščini držav pogodbenic, ki bo predvidoma potekala od 12. do 21. decembra 2011 v New Yorku;
6. pozdravlja sprejetje sprememb Rimskega statuta, med drugim o kaznivem dejanju agresije, in poziva vse države članice EU k njihovi ratifikaciji in vključitvi v nacionalno zakonodajo;
7. pozdravlja pregled skupnega stališča EU o Mednarodnem kazenskem sodišču s sprejetjem sklepa 21. marca 2011; ugotavlja, da novi sklep upošteva izzive, s katerimi se sooča sodišče, in poudarja, da je dobra osnova za podporo EU in njenih držav članic sodišču pri spopadanju z njimi;
8. pozdravlja revidirani akcijski načrt EU z dne 12. julija 2011 o spremljanju izvajanja sklepa o Mednarodnem kazenskem sodišču, v katerem so izraženi učinkoviti in konkretni ukrepi, s katerimi bo EU v prihodnosti povečala svojo podporo sodišču, in spodbuja predsedstvo Sveta, naj skupaj s Komisijo, Evropsko službo za zunanje delovanje in državami članicami uvrsti izvajanje akcijskega načrta med prednostne naloge;
9. poudarja, da je popolno in pravočasno sodelovanje med državami pogodbenicami, vključno z državami članicami EU, in sodiščem še naprej bistvenega pomena za učinkovitost in uspešnost mednarodnega kazenskega pravosodnega sistema;
10. poziva EU in države članice, naj pravočasno izpolnijo vse zahteve sodišča za podporo in sodelovanje, da bi med drugim zagotovili izvršitev nerešenih nalogov za prijete in informacije, pri čemer so tu vključene tudi zahteve za pomoč pri ugotavljanju, zamrznitvi in zaplembi finančnega premoženja osumlencev;
11. poziva vse države članice EU, ki tega še niso storile, naj sprejmejo nacionalno zakonodajo o sodelovanju in z Mednarodnim kazenskim sodiščem sklenejo okvirne sporazume o izvrševanju kazenskih sankcij, ki jih izreče sodišče, in o vprašanih preiskovanja, zbiranja dokazov, iskanja, zaščite in preselitev prič, prijete, izročitev, pridržanja in sprejema obtoženih oseb, ki so bile izpuščene proti varščini, in zaprtja obsojenih oseb; poziva države članice k medsebojnemu sodelovanju v okviru policijskih, pravosodnih in drugih ustreznih mehanizmov za zagotavljanje ustrezne podpore Mednarodnemu kazenskemu sodišču;
12. spodbuja države članice EU, naj spremenijo člen 83 Pogodbe o delovanju Evropske unije, da bi na seznam kaznivih dejanj, ki so v pristojnosti EU, dodale kazniva dejanja v sodni pristojnosti Mednarodnega kazenskega sodišča; natančneje povedano, spodbuja države članice EU, naj na EU prenesejo pristojnosti na področju ugotavljanja in zaplembe premoženja oseb, ki so obtožene pred Mednarodnim kazenskim sodiščem, tudi če sodni postopek uvede Mednarodno kazensko sodišče; poziva države članice EU, naj sodelujejo pri izmenjavi ustreznih informacij med obstoječimi uradi za odvzem premoženjske koristi in v okviru Camdenske meddržavne mreže uradov za odvzem premoženjske koristi (CARIN);
13. poziva države članice EU, naj določbe Rimskega statuta in sporazuma o privilegijih in imunitetah Mednarodnega kazenskega sodišča v celoti vključijo v nacionalno zakonodajo;

Četrtek, 17. november 2011

14. pozdravlja sprejetje sprememb Rimskega statuta, povezanih s kaznivim dejanjem agresije, na revizijski konferenci v Kampali in poziva države članice EU k njihovi ratifikaciji in vključitvi v nacionalno zakonodajo; priporoča, da si je zavoljo krepitve univerzalnosti Rimskega statuta treba s skupnimi močmi prizadevati za natančnejšo opredelitev zadevnih kaznivih dejanj agresije, ki pomenijo kršitev mednarodnega prava;
15. ugotavlja, da bo lahko sodišče v skladu z izidi konference v Kampali sodno pristojnost za kaznivo dejanje agresije začelo izvajati šele po januarju 2017, ko naj bi o začetku izvajanja te pristojnosti odločile države pogodbenice;
16. pozdravlja prispevek nekaterih držav članic EU k boju proti nekaznovanju najhujših zločinov, ki jih je človeštvo doživelo, z izvajanjem splošne sodne pristojnosti; spodbuja vse države članice EU, naj jih posnemajo; priporoča, da je treba še naprej krepiti vlogo mreže kontaktnih točk EU za vojne zločine, zločine proti človeštvu in genocid pri spodbujanju sodelovanja med organi kazenskega pregona EU, kadar gre za pregon hujših kaznivih dejanj;
17. poudarja ključno vlogo mednarodne pristojnosti v kazenskih zadevah v boju proti nekaznovanju in pri obravnavanju zadevnih kršitev mednarodnega prava v zvezi z nezakonito uporabo in novačenjem otrok vojakov; ostro nasprotuje novačenju in naboru otrok, mlajših od 18 let, za oborožene sile oziroma vsakršnemu njihovemu sodelovanju v vojaškem posredovanju; poudarja pomen zaščite njihove pravice do mirnega otroštva, izobraževanja, fizične celovitosti, varnosti in spolne anatomije;
18. poziva k vzpostavitvi učinkovitih politik in izboljševalnih mehanizmov, s katerimi bi zagotovili, da bi imelo sodelovanje žrtev z Mednarodnim kazenskim sodiščem velik vpliv, vključno z zagotavljanjem dostopnejšega psihološkega, zdravstvenega in pravnega svetovanja ter enostavnega dostopa do programov za zaščito prič; poudarja pomen ozaveščanja o prisotnosti spolnega nasilja na konfliktnih območjih prek pravnih programov, vodenja evidence o kaznivih dejanjih na podlagi spola v oboroženih konfliktih, usposabljanja odvetnikov, sodnikov in aktivistov o Rimskem statutu in mednarodni sodni praksi v zvezi s kaznivimi dejanji na podlagi spola zoper ženske in otroke;
19. poziva Evropsko unijo in države članice, naj zagotovijo programe usposabljanja za – med drugim – policijske preiskovalce, tožilce, sodnike in vojaške uslužbenke, ki se osredotočajo na določbe Rimskega statuta in zadevno mednarodno pravo ter na preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in kazenski pregon kršitev teh načel;
20. ugotavlja, da sta EU in Mednarodno kazensko sodišče sklenila sporazum o sodelovanju in pomoči; poziva države članice EU, naj izvajajo načelo splošne sodne pristojnosti v boju proti nekaznovanju in zločinom proti človeštvu, ter poudarja pomembnost tega načela za učinkovitost in uspešnost mednarodnega kazenskega pravosodnega sistema;
21. odločno spodbuja EU in njene države članice, naj uporabijo vsa diplomatska sredstva in instrumente, da se doseže učinkovito sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem, še posebej na področju izvrševanja nerešenih nalogov za prijete;
22. odločno spodbuja EU in njene države članice, naj s pomočjo Evropske službe za zunanje delovanje po vzoru obstoječih smernic ZN in Mednarodnega kazenskega sodišča, ki jih upošteva urad tožilca, vzpostavijo sistem strogih notranjih smernic s kodeksom ravnanja za stike med uradniki EU in držav članic ter osebami, ki jih išče Mednarodno kazensko sodišče, zlasti kadar te še vedno opravljajo uradne funkcije, ne glede na njihov status in to, ali so državljani držav pogodbenic Rimskega statuta ali držav, ki niso pogodbenice;

Četrtek, 17. november 2011

23. poziva EU in njene države članice, naj v primeru, ko partnerska država povabi osebo, za katero je Mednarodno kazensko sodišče izdalo nalog za prijetje, ali izrazi pripravljenost, da taki osebi dovoli obisk na svojem ozemlju, na državo takoj začnejo izvajati močan pritisk, da se zagotovi prijetje ali podpora pri operaciji za prijetje oziroma da se osebi vsaj prepreči potovanje; ugotavlja, da so tovrstna povabila sudanskemu predsedniku Omarju al Baširju nedavno med drugim izdali Čad, Kitajska, Džibuti in Kenija;

24. podpira nedavno odločitev tožilca Mednarodnega kazenskega sodišča, da v zvezi z domnevnimi zločini proti človeštvu v obdobju od začetka vstaje v državi izda naloge za prijetje Saifa al Islama Gadafija in vodje libijske obveščevalne službe Abdulaha al Senusija; poudarja, da bodo uspešna prijetja teh oseb in sojenja pred Mednarodnim kazenskim sodiščem odločilno prispevala k boju proti nekaznovanju v regiji;

25. izraža globoko zaskrbljenost glede dejstva, da so nekatere države pogodbenice Mednarodnega kazenskega sodišča, kot so Čad, Džibuti in Kenija, nedavno na svojem ozemlju sprejele sudanskega predsednika Omarja al Baširja, ne da bi mu odvzele prostost in ga predale sodišču, čeprav je po Rimskem statutu jasna njihova pravna obveznost, da mu odvzamejo prostost in ga predajo;

26. poudarja pomembnost odločnih ukrepov EU za predvidevanje in preprečevanje ali obsodbo takih oblik nesodelovanja; ponavlja, da morajo EU in države članice uvesti notranji protokol konkretnih in standardnih ukrepov za pravočasen in dosleden odziv na primere nesodelovanja s sodiščem, pri čemer naj jih po potrebi uskladijo z mehanizmi drugih zadevnih institucij, tudi Skupščine držav pogodbenic;

27. ugotavlja, da so imele afriške države pomembno vlogo pri ustanovitvi Mednarodnega kazenskega sodišča, in meni, da sta njihova podpora in tesno sodelovanje nepogrešljiva dejavnika za učinkovito in neodvisno delovanje sodišča;

28. poziva afriške države podpisnice Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča, naj izpolnijo svoje obveznosti v skladu z Rimskim statutom Mednarodnega kazenskega sodišča, naj v skladu z ustanovnim aktom Afriške unije aktivno podprejo sojenje najhujšim svetovnim zločincem in naj izrečejo odločno podporo sodišču na srečanjih Afriške unije, Afriško unijo pa poziva, naj prekine krog nekaznovanosti za najhujša kazniva dejanja ter pomaga žrtvam teh grozodejstev; izraža podporo zahtevi sodišča po odprtju urada za zvezo z Afriško unijo v Adis Abebi;

29. poziva EU in države članice, naj vprašanja v zvezi z delom Mednarodnega kazenskega sodišča in določbami Rimskega statuta vključujejo v svoje razvojne programe, katerih cilj je okrepiti načela pravne države; poziva EU in države članice, naj zagotovijo potrebno tehnično, logistično in finančno podporo in strokovno znanje državam v razvoju z omejenimi viri, da bodo lahko uskladile svoje nacionalne zakonodaje z načeli Rimskega statuta in sodelovale z Mednarodnim kazenskim sodiščem, ne glede na to, ali so te države ratificirale statut ali ne; poleg tega spodbuja EU in države članice, naj podprejo programe usposabljanja pripadnikov policije, pravosodja, vojske in upravnih organov v državah v razvoju, da se seznanijo z določbami Rimskega statuta;

30. spodbuja naslednjo Skupno parlamentarno skupščino AKP-EU k razpravi o boju proti nekaznovanju v mednarodnem razvojnem sodelovanju in ustreznemu političnemu dialogu, skladno s pozivi v več resolucijah in s členom 11.6 revidiranega sporazuma iz Cotonouja, z namenom vključevanja boja proti nekaznovanju in krepitve pravne države v obstoječe programe in ukrepe razvojnega sodelovanja;

31. spodbuja Evropsko službo za zunanje delovanje in diplomatske službe držav članic EU k sistematični in ciljno usmerjeni uporabi diplomatskih orodij, ki jih uporabljajo za podporo Mednarodnemu kazenskemu sodišču ter spodbujanje širše ratifikacije in izvajanja Rimskega statuta; ugotavlja, da ta orodja vključujejo demarše, politične izjave, izjave, klavzule o Mednarodnem kazenskem sodišču v sporazumih s tretjimi državami in politični dialog ter dialog o človekovih pravicah; svetuje, da se na podlagi ocene rezultatov sprejmejo ustrezni ukrepi;

Četrtek, 17. november 2011

32. poudarja, da se mora Mednarodno kazensko sodišče osredotočiti ne le na oborožene spopade, temveč tudi na bolj proaktivno preiskovanje najhujših primerov na področju človekovih pravic, ki postanejo tako resni kot hudi kot zločini proti človeštvu, in na primere, ko domače oblasti očitno nočejo preiskovati, kazensko preganjati in kaznovati domnevnih storilcev kaznivih dejanj;
33. zahteva, naj visoka predstavnica/podpredsednica in države članice EU sprožijo diplomatsko pobudo za spodbuditev držav članic Varnostnega sveta Združenih narodov, da Mednarodnemu kazenskemu sodišču predlagajo uvedbo preiskav v primerih, ko so uradniki držav, ki niso pogodbenice statuta, domnevno sodelovali pri zločinih proti človeštvu, pa ostajajo nekažnovani, med drugim tudi nedavno v Iranu, Siriji, Bahrajnu in Jemnu;
34. priznava vlogo EU pri uveljavljanju ratifikacije Rimskega statuta in sporazuma o privilegijih in imunitetah sodišča po vsem svetu in pozdravlja zadnje pristope k Rinskemu statutu in njegovo ratifikacijo v Tuniziji, na Filipinih, na Maldivih, v Grenadi, v Moldaviji, v Sveti Luciji in na Sejšelih, s čimer se je število držav pogodbenic povečalo na 118; poziva več azijskih, severnoafriških, bližnjevzhodnih in podsaharskih držav, naj pristopijo k Rinskemu statutu;
35. poziva EU in zlasti Evropsko službo za zunanje delovanje, naj še naprej spodbujata vsesplošno uporabo Rimskega statuta in sporazuma o privilegijih in imunitetah sodišča in boj proti nekažnovanju, pa tudi spoštovanje in nudenje pomoči sodišču ter sodelovanje z njim v sklopu odnosov EU s tretjimi državami, tudi v okviru Sporazuma iz Cotonouja in dialogov med EU in regionalnimi organizacijami, na primer Afriško unijo, Arabsko ligo, Organizacijo za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) in Združenjem držav jugovzhodne Azije (ASEAN); poudarja tudi pomembnost spodbujanja ratifikacije in uporabe Rimskega statuta za sodišče v dvostranskih dialogih o človekovih pravicah med EU in tretjimi državami;
36. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj si bolj sistematično prizadevata za vključitev klavzule o Mednarodnem kazenskemu sodišču v pogajalske mandate in sporazume s tretjimi državami;
37. poziva voditelje EU, naj navdušijo vse države, ki še niso podpisnice Rimskega statuta, naj postanejo države pogodbenice; pri tem bi se morali osredotočiti zlasti na stalne in nestalne članice Varnostnega sveta ZN;
38. pozdravlja sodelovanje Združenih držav Amerike kot opazovalke na skupščini držav pogodbenic Mednarodnega kazenskega sodišča in upa, da bodo kmalu postale država pogodbenica;
39. pozdravlja nedavni pristop Tunizije k Rinskemu statutu in upa, da bodo temu zgledu sledile tudi druge severnoafriške države in države Bližnjega vzhoda; nadalje pozdravlja nedavno ratifikacijo Rimskega statuta na Filipinih, s čimer se je povečalo število azijskih držav v sistemu sodišča, to pa je pomembno, saj daje vedeti, da se število azijskih držav članic Mednarodnega kazenskega sodišča povečuje, nedavno ratifikacijo Rimskega statuta na Maldivih ter nedavni osnutek zakona nacionalne skupščine Zelenortskega otokov, ki odobrava ratifikacijo Rimskega statuta, zato izraža upanje, da bo njihova vlada čim prej ukrepala v skladu s tem predlogom; upa, da bodo vse države Latinske Amerike postale pogodbenice v sistemu Mednarodnega kazenskega sodišča;
40. poziva Turčijo, edino uradno državo kandidatko za vstop v EU, ki tega še ni storila, naj takoj ko bo mogoče, postane podpisnica Rimskega statuta in Sporazuma o privilegijih in imunitetah sodišča, ter poudarja, da bi morale to storiti vse bodoče države kandidatke, potencialne države kandidatke in partnerske države v okviru Evropske sosedске politike;
41. poziva EU in njene države članice, naj podprejo zmogljivost in politično voljo tretjih držav, zlasti držav pogodbenic Mednarodnega kazenskega sodišča in držav v predhodni analizi sodišča, da začnejo nacionalni postopek o genocidu, vojnih zločinih in zločinih proti človeštvu; v tem okviru poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj podprejo reformne procese in nacionalna prizadevanja za izgradnjo zmogljivosti, usmerjene v krepitev neodvisne sodne oblasti, organov pregona in kazenskega sistema v vseh državah, ki so neposredno prizadete zaradi domnevnih hudih mednarodnih kaznivih dejanj;

Četrtek, 17. november 2011

42. poudarja, da se učinkovitost načela dopolnjevanja Sodišča skriva v primarni obveznosti držav pogodbenic, da raziščejo in preganjajo vojne zločine, genocid in zločine proti človeštvu; je zaskrbljen, ker nekatere države članice EU nimajo zakonodaje, ki bi opredeljevala ta kazniva dejanja v nacionalnem pravu, na podlagi katerega njihova sodišča izvršujejo svojo pristojnost;

43. poziva tiste države članice, ki tega še niso storile, naj po preglednem posvetovanju s civilno družbo sprejmejo celovito in učinkovito izvedbeno zakonodajo ter svojim nacionalnim pravosodnim organom zagotovijo potrebna orodja za preiskovanje in kazenski pregon teh kaznivih dejanj;

44. ponovno potrjuje potrebo po okrepitvi diplomatskih prizadevanj EU in njenih držav članic v državah, ki niso pogodbenice Rimskega statuta, in v regionalnih organizacijah (npr. v Afriški uniji, organizaciji ASEAN in Arabski ligi) za boljše razumevanje pooblastil Mednarodnega kazenskega sodišča, tj. pregona storilcev vojnih zločinov, zločinov proti človeštvu in genocida, tudi z oblikovanjem posebne komunikacijske strategije na tem področju, in za povečevanje podpore Sodišču in njegovemu mandatu, predvsem v forumih ZN, na primer Varnostnem svetu ZN;

45. potrjuje pomen diplomatske podpore, ki jo države članice EU dajejo Mednarodnemu kazenskemu sodišču, njegovim pooblastilom in dejavnostim v forumih ZN, vključno z Generalno skupščino ZN in Varnostnim svetom ZN;

46. poudarja potrebo po nadaljevanju diplomatskih prizadevanj za spodbujanje držav članic Varnostnega sveta ZN k pravočasni predložitvi primerov, kot je navedeno v členu 13 (b) Rimskega statuta in kot se je zgodilo pred kratkim, ko je Varnostni svet ZN soglasno predložil Mednarodnemu kazenskemu sodišču razmere v Libiji; izraža tudi upanje, da Varnostni svet ZN ne bo zavlačeval preiskav ali kazenskega pregona pred sodiščem v skladu s členom 16 Rimskega statuta;

47. poziva države članice Varnostnega sveta ZN in Generalne skupščine ZN, naj najdejo primerne načine in sredstva, da ZN sodišču priskrbijo finančna sredstva za pokritje stroškov začetka preiskav in pregonov, ki jih je predlagal Varnostni svet ZN v skladu s členom 115 Rimskega statuta;

48. poziva države članice EU, naj poskrbijo, da bo usklajevanje in sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem vključeno v pooblastila posebnih predstavnikov EU za določeno regijo; poziva visoko predstavnico, naj imenuje posebnega predstavnika EU za mednarodno humanitarno pravo in mednarodno pravosodje s pooblastili za spodbujanje in zastopanje zaveze EU za boj proti nekaznovanju in Mednarodnega kazenskega sodišča v vseh zunanjih politikah EU ter vključevanje vanje;

49. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj zagotovi vključitev Mednarodnega kazenskega sodišča v prednostne naloge zunanje politike EU ter naj sistematično upošteva boj proti nekaznovanju in načelo dopolnjevanja v širšem kontekstu pomoči pri razvoju in širjenju pravne države, predvsem pa naj spodbuja tranzicijske države v južnem Sredozemlju k podpisu in ratifikaciji Rimskega statuta;

50. potrjuje, da bi morala EU zagotoviti strokovno znanje in zmogljivosti na visoki ravni, ki jih Evropska služba za zunanje delovanje potrebuje, da bi resnično uvrstila Mednarodno kazensko sodišče med prednostne naloge; priporoča, naj Evropska služba za zunanje delovanje v Bruslju in v delegacijah zagotovi osebje, zadolženo za obravnavanje vprašanj mednarodnega sodstva in naj skupaj z Evropsko komisijo izboljša usposabljanje osebja glede mednarodnega pravosodja in vprašanj, povezanih z Mednarodnim kazenskim sodiščem, ter ustanovi program izmenjav osebja z Mednarodnim kazenskim sodiščem za okrepitev skupnega institucionalnega znanja in pospeševanje nadaljnega sodelovanja;

Četrtek, 17. november 2011

51. nemudoma poziva vse države pogodbenice Mednarodnega kazenskega sodišča, Evropsko unijo in samo Mednarodno kazensko sodišče, vključno z uradom tožilca, naj si še naprej prizadevajo za preganjanje in kaznovanje krivcev spolnih zločinov nad človeštvom, ki so posebna kategorija zločinov proti človeštvu v stvarni pristojnosti Mednarodnega kazenskega sodišča (člen 7 Rimskega statuta) in zajemajo posilstvo, spolno suženjstvo, prisilno prostitucijo, prisilno nosečnost, prisilno sterilizacijo, spolno nasilje v vseh svojih primerljivih oblikah, kot tudi preganjanje na podlagi spola; ugotavlja, da so ti spolni zločini izredno podli, saj zelo pogosto istočasno in v večjem obsegu predstavljajo tako zločine proti človeštvu kot tudi vojne zločine (člen 8 Rimskega statuta), in so usmerjeni proti najbolj ranljivim skupinam prebivalstva (ženskam, otrokom in civilistom) v državah, ki so že tako šibke zaradi konfliktov in/ali pomanjkanja hrane oziroma lakote;

52. v okviru predvidenih volitev šestih novih sodnikov in novega tožilca decembra 2011 na zasedanju skupščine držav pogodbenic poziva države članice EU, naj imenujejo in izvolijo najbolj usposobljene kandidate v pravičnem, preglednem postopku, ki naj temelji na dosežkih in s katerim se bo zagotovila uravnotežena geografska zastopanost in zastopanost obeh spolov, ter naj spodbujajo države iz regij, za katere veljajo minimalne zahteve glede glasovanja (npr. skupino držav Latinske Amerike in karibskih držav – GRULAC), da to izkoristijo in imenujejo dovolj kandidatov, da se zagotovi uravnotežena regionalna zastopanost med sodniki; opozarja, da je izvolitev novega tožilca zelo pomembna za učinkovitost in legitimnost sodišča, in ceni delo raziskovalnega odbora, ki ga je ustanovilo predsedstvo skupščine držav pogodbenic;

53. pozdravlja predloge za ustanovitev svetovalnega odbora za sprejetje in pregled vseh kandidatur novih sodnikov, kakor je predvideno v členu 36/4c) Rimskega statuta, in ustanovitev raziskovalnega odbora za tožilca Mednarodnega kazenskega sodišča ter meni, da na delo raziskovalnega odbora ne bi smeli vplivati politični premisleki;

Potreba po zagotavljanju dodatne finančne in logistične pomoči sodišču

54. pozdravlja dosedanje finančno in logistično podporo EU in posameznih držav članic Mednarodnemu kazenskemu sodišču in priporoča, da se obstoječe oblike podpore bodisi v okviru rednega proračuna Mednarodnega kazenskega sodišča, v katerega prispevajo države pogodbenice, bodisi v okviru sredstev EU, na primer za evropski instrument za demokracijo in človekove pravice, nadaljujejo, zlasti na naslednjih področjih: dejavnosti ozaveščanja za pomoč žrtvam in prizadetim skupnostim; pravno zastopanje; preselitev prič; sodelovanje in varstvo žrtev/prič, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti potrebam mladoletnih žrtev in žrtev ženskega spola; zagotavljanje podpore, ki bo sodišču omogočila pokritje nujnih operativnih potreb, ki so nastale zaradi novih preiskav; poziva EU in države članice, naj podprejo prizadevanja sodišča za izboljšave prisotnosti na terenu, pri tem pa priznajo, kako pomembna je njegova prisotnost za spodbujanje razumevanja in podpore njegovega mandata ter za vključevanje in pomoč skupnostim, ki so bile tarča zločinov, ki sodijo v pristojnost sodišča; je zaskrbljen, ker pomanjkanje sredstev še zmeraj ovira celovito delovanje sodišča;

55. poudarja pomemben učinek sistema Rimskega statuta za žrtve, posameznike in skupnosti, ki jih prizadenejo kazniva dejanja v sodni pristojnosti sodišča; meni, da so dejavnosti sodišča na področju ozaveščanja ključne za spodbujanje razumevanja pooblastil sodišča in večjo podporo sodišču, upravljanje pričakovanj in omogočanje žrtvam in prizadetim skupnostim, da sledijo mednarodnemu kazenskemu sodnemu procesu in delu sodišča ter ga razumejo;

56. predlaga, da države članice EU še naprej zagotavljajo dovolj finančnih sredstev skladu Mednarodnega kazenskega sodišča za pomoč žrtvam (za dopolnitev odškodnin, ki bodo morda dodeljene, in za nadaljevanje obstoječih dejavnosti pomoči) ter prispevajo v novo ustanovljeni posebni sklad Mednarodnega kazenskega sodišča za preselitve, v sklad za financiranje obiskov svojcev pridržanih oseb na sedežu sodišča v Haagu, za program pravne pomoči in za stroške, povezane z vzdrževanjem in širitvijo prisotnosti Mednarodnega kazenskega sodišča na terenu;

57. odločno podpira prizadevanja Mednarodnega kazenskega sodišča za razširitev in krepitev prisotnosti na terenu, saj bo lahko tako bolje izvajalo svoje funkcije, vključno s preiskavami, ozaveščanjem žrtev in prizadetih skupnosti, varstvom prič in zagotavljanjem pravic žrtev do sodelovanja v postopkih in odškodnin, to pa je pomemben dejavnik pri krepitevi vpliva Sodišča in njegove zmožnosti ustvariti pomembno in pozitivno dediščino;

Četrtek, 17. november 2011

58. spodbuja EU, naj zagotovi ustrezno in stabilno financiranje za akterje civilne družbe, ki se v okviru evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice ukvarjajo z vprašanji, povezanimi z Mednarodnim kazenskim sodiščem, ter spodbuja države članice EU in obstoječe evropske ustanove, naj nadaljujejo s svojo podporo tem akterjem;

59. spodbuja države članice EU in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj začnejo razprave o ponovnem pregledu sedanjih finančnih instrumentov EU, zlasti Evropskega razvojnega sklada, da bi preučile, kako lahko še dodatno podprejo dopolnilne dejavnosti v državah upravičenkah in tako okrepijo boj proti nekaznovanju v teh državah;

60. priznava sedanja prizadevanja Komisije za vzpostavitev dopolnilnega instrumenta EU, ki bo omogočil razvoj državnih zmogljivosti za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, in jo spodbuja, naj zagotovi njegovo uporabo, da se bodo dopolnilne dejavnosti vključile v programe pomoči in bo dosežena večja skladnost med različnimi instrumenti EU;

61. poziva vse države pogodbenice Mednarodnega kazenskega sodišča, naj podprejo skupna prizadevanja za izboljšanje sojenj storilcem najhujših zločinov, kot so vojni zločini, zločini proti človeštvu in genocid, na nacionalni ravni;

62. pozdravlja pobudo Komisije za organizacijo seminarja za evropsko in afriško civilno družbo v Pretorii aprila 2011, kjer je tekla razprava o mednarodni pravičnosti, opozarja na priporočila s tega srečanja in poziva Komisijo, naj še naprej podpira take priložnosti;

63. opozarja, da je Evropski parlament med prvimi glasno podpiral sodišče, in se zaveda ključne vloge Evropskega parlamenta pri spremljanju delovanja EU na tem področju; zahteva vključitev poglavja o boju proti nekaznovanju in o Mednarodnem kazenskem sodišču v letno poročilo EP o človekovih pravicah po svetu ter poleg tega predlaga, naj Evropski parlament bolj proaktivno spodbuja vključevanje boja proti nekaznovanju in dela Mednarodnega kazenskega sodišča v vse politike in institucije EU, tudi v vse odbore, skupine in delegacije v tretjih državah;

*

* *

64. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Vrh EU-ZDA 28. novembra 2011

P7_TA(2011)0510

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 17. novembra 2011 o vrhovnem srečanju EU in ZDA 28. novembra 2011

(2013/C 153 E/14)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o čezatlantskih odnosih,

— ob upoštevanju člena 110(4) Poslovnika,

A. ker se je trenutna gospodarska kriza kljub številnim svetovnim izzivom na področju zunanje politike, varnosti, razvoja in okolja, ki zahtevajo skupne ukrepe in čezatlantsko sodelovanje, prebila v ospredje kot največja težava, s katero se je treba soočiti;